

Karma diagnostika

SERGEI LAZAREV

Karma diagnostika

II raamat
Puhas karma

Osa 1

ESTRA

Eesti Transpersonaalne
Assotsiatsioon

Originaali pealkiri:

С. Н. Лазарев

Диагностика кармы. Книга 2, Чистая карма. Часть 1

Tõlkinud Liivia Anion

Toimetanud Ann Kivikangur

Kujundanud Kaarel Kivikangur

© 2016 S. N. Lazarev

© 2018 Eesti Transpersonaalne Assotsiatsioon

Trükkinud trükikoda AS Pakett

ISBN 978-9949-7289-1-6 (kogu teos)

ISBN 978-9949-7289-2-3 (II raamat, osa 1)

www.transpersonaalne.ee

SISUKORD

Sissejuhatus	7
1. PEATÜKK	
Aeg ja ruum	11
2. PEATÜKK	
Teised maailmad	15
3. PEATÜKK	
Meediumid	27
4. PEATÜKK	
Teisikud	33
5. PEATÜKK	
Tulevik	37
6. PEATÜKK	
Tulevased lapsed	41
7. PEATÜKK	
Kinnisideed	49

8. PEATÜKK		
	Maise jumaldamine	59
9. PEATÜKK		
	Väljumine mais kolmandale tasandile	81
10. PEATÜKK		
	Võimete jumaldamine	97
11. PEATÜKK		
	Tarkuse jumaldamine	119
12. PEATÜKK		
	Saatuse jumaldamine	135
13. PEATÜKK		
	Vaimse isa jumaldamine	141
14. PEATÜKK		
	Imago	161
15. PEATÜKK		
	Kõrkus ja uhkus	179
16. PEATÜKK		
	Suitsiid	191

SISSEJUHATUS

Ametliku meditsiini saavutused tänapäeval on vaieldamatud. Üks peamistest meditsiini ees seisvatest ülesannetest on haiguste väljaselgitamine varases staadiumis, mis võimaldab ravida inimesi hulga efektiivsemalt. Endiselt jääb meditsiini probleemiks selle mittemõistmine, mis on haigus, millised on selle põhjused ja mida tuleb teha, et haigus ei tekiks. Kaasaja arstiteadus liikus tähelepanuväärselt edasi, kui arstid said aru, et eraldi ühe elundi ravimine on väheperspektiivne – kuna haigestub kogu organism, tuleb ravida ka organismi tervikuna. Sellega seoses tõusis huvi Ida meditsiini vastu, mis on orienteeritud nimelt kogu organismile. Meedikutel tuli kokku puutuda selliste mõistetega nagu energeetilised meridiaanid ja kanalid. Igale arstile saab aegamööda omaseks kujutlus organismist kui mitte ainult füüsilisest, vaid ka energeetilisest süsteemist.

Idamaa meditsiini kohaselt on inimene esmajärjekorras energia-süsteem, mis on vastastikusel koostoimes kogu maailmaga. Ametliku meditsiini edasine areng viis selle teadvustamiseni, et iga haigestumise – sealhulgas ka onkoloogilise – aluseks on immuunsuse alanemine. Immuunsüsteem on seotud organismi energiaga ja sõltub sellest. Diagnostika ja inimese energiasüsteemi mõjutamine on kaasaegses meditsiinis perspektiivsed valdkonnad.

Aga on olemas ka teised faktorid, millest organismi füüsiline seisund sõltub. Sadu aastaid tagasi sooritas Avicenna eksperimendi, paigutades lamba hundist teatud kaugusele nii, et lammas ainult nägi kiskjat, aga

oli talle kättesaamatu. Kolme päeva pärast lammas suri, kuigi oli füüsiliselt terve. Ilmnes, et see, mida meie nimetame psüühikaks, määrab olulisel tasemel organismi seisundi.

Kesk-Aasia karjustel oli järgmine ravimeetod. Kui pärast ebaõnnestunud poegimisi haigeks jäänud lammas enam tõusta ei suutnud ja mingid vahendid enam ei aidanud, pandi tema juurde surnud talle asemele teiselt lambalt võetud elus tall. Ta toitis teda, hoolitses ta eest – ja lammas sai terveks. Tähendab, et see, mida me nimetame psüühikaks, võib aidata, kui ravimid on jõuetud. Kuna inimese psüühilise arengu tase on ääretult kõrgem kui loomadel, on vastavalt ka selle faktori mõju palju tugevam. Kaasaja meditsiini harmooniline areng ei ole võimalik inimese psüühika seadusi tundmata.

Olulise etapini selle mõistmises, kuidas on inimese tervis seotud tema psüühikaga, jõuti tänu Franz Messmeri ja Sigmund Freudi eksperimentidele. Messmeri järgi ilmnes, et inimese tervist mõjutavad suurel määral mitte ainult eredad ja tugevad üleelamised ning stress, vaid ka tähtsusetud mõjurid. Väga tähtis on mõista, kuivõrd sügavale alateadvusse need tungivad. Süvamõjud toimivad tõsiselt inimese tervisele. Sigmund Freud tegi avastuse, mis ühendas psühholoogia ja meditsiini. Ta tõestas, et alateadvuse sügavad struktuurid elavad oma seaduste järgi ja kord üle elatud stress ei kao kunagi, vaid hoitakse seal alles ja võib aja jooksul haigestumise esile kutsuda.

Uuringuid bioenergia vallas alustasin ma umbes 15 aastat tagasi. Algne orientatsioon oli järgmine: haiget elundit saab peale ravimite ja füsioteraapia vahendite mõjutada ka energeetilisel, saates tahtejõu abil energiahoovusi. Ekstrasensorikasse, mis läbis ametliku meditsiiniga samasuguseid etappe, tekkis 1980. aastatel arusaam, et haiguse ravimisel peab tingimata mõjutama organismi tervikuna. Peale selle, mida varem energiakorrektsioon tehakse, seda kergem on haigusega toime tulla.

1986. aastal katsetasin haiguse varast diagnoosimist, uurides organismi energiaseisundit. Tuli välja, et energia infoväljade¹ analüüs

1 Vt S. Lazarev. „Karma diagnostika“, I rmt. „Välja iseregulatsiooni süseem“, Tallinn, 2018

võimaldab avastada haiguse hulga varem, kui mistahes kaasaegne kõige täiuslikum aparatuur. Järelikult, varase diagnostika edasiseks arenguks on hädavajalik võtta kasutusele meetodid, mis määratleksid organismi energiainformatsioonilist seisundit. Pidevalt selles suunas töötades saavutasin ma haiguse täpse ja varase diagnoosimise, suundudes aina peenematele välja energia infostruktuuride tasanditele.

1990. aastal saavutasin täiesti uue taseme uurimustes ja avastasin inimese keha ümbritsevates energiainfostruktuurides spetsiifilised välja deformatsioonid, mis viisid haigusteni ja füüsilise enesetunde häirumiseni. Nende eemaldamine energeetilisel teel andis suurepärase raviefekti. Edaspidi ilmnes, et inimese väljastruktuuril on keerulisem ehitus ja et just välja energia infostruktuurid määravad organismi füüsilise seisundi – see tähendab, et haigus algab välja energia informatsioonilisel tasandil.

Oma uurimusi jätkates avastasin huvitava seaduspärasuse: väljastruktuuride mõjutamisel ei muutunud ainult inimese füüsiline seisund, vaid ka ta emotsioonid, iseloom ja isegi temaga toimuvad sündmused – see, mida me nimetame saatuseks. See tähendab, et välja tasandil kujutavad inimese füüsiline, emotsionaalne ja psüühiline seisund endast ühtset moodustist. See võimaldab selgitada, miks psüühilised ja emotsionaalsed vapustused saavad inimese füüsilisele seisundile nii tugevat mõju avaldada. Tuleb välja, et ravides ei mõjuta me ainult keha, vaid ka mingil tasemel inimese emotsioone ja psüühikat. Seda tõesem on vastupidine: avaldades mõju inimese intellektile, psüühikale ja emotsioonidele, mõjutame tema füüsilist seisundit.

1991. aastal õnnestus mul teha avastus, mille mõte seisneb järgnevas. Vanemad, lapsed ja lapselapsed moodustavad energia infotasandil ühtse terviku. Vanemate psüühika, emotsioonid ja käitumine mõjutavad lapse psüühikat, emotsioone ja füüsilist seisundit. See tähendab, et vanemate psüühikat muutes saab muuta lapse füüsilist seisundit.

Teostatud uuringud näitasid, et geneetiline kood ei ole peamine info edasiandja. Mitte väiksem roll selles protsessis kuulub väljaenergia infostruktuuridele. Sellega seoses saab rääkida välja genotüübist, mis on füüsilisest mahukam ning mis pärandab emotsioonid, iseloomu ja isegi maailmavaate. See lubas kindlaks määrata seose pedagoogika, psüh-

hologia, psühhiaatria, füsioloogia ja teiste teadustega, mida inimene tundma õpib.

Sisuliselt läks mul korda avastada karma mehhanism, mida mainitakse erinevates vanades allikates, kuid mida kellelgi pole siiani õnnestunud tundma õppida. Aastatepikkuste uurimuste tulemusena, mida kinnitas haigete paranemise praktika, avastati toimimisviis, kuidas inimese mõtted, emotsioonid ja käitumine on seotud tema enda ning tema laste haigustega.

Inimene ei kujuta endast ainult füüsilist, vaid ka välja kesta. Kui füüsilisel kestal on peamiselt ruumi tunnusjooned, siis väljal on ajalised. Füüsiline keha avardub ruumis, väljaline ajas. Sooritades mingeid tegusid, realiseerides mõtteid ja emotsioone, mõjutab inimene füüsilises plaanis oma ajalist keha ehk lihtsamalt öeldes tähendab see, et ta mõjutab oma käitumise ja emotsioonidega iseenda tulevikku. Inimese maailmavaade ja emotsioonid mõjuvad ajalisele kehale tugevamalt kui füüsilised teod. Sel moel omavad tõese maailmavaate formeerimine ja emotsioonid inimkonna ellujäämiseks ja arenguks oluliselt suuremat tähendust kui kõik tänapäeva meditsiini edusammud.

Need uurimused lubavad ühendada teadmised inimesest ühtsesse süsteemi, avades sellega uued perspektiivid.

1. PEATÜKK

Aeg ja ruum

Pidades selliseid mõisteid nagu aeg ja ruum millekski abstraktseks, ei oodanud ma mingil moel, et need võivad minu uuringutega seotud olla. Ilmneb, et mida peenemale tasandile lähed, seda tugevam on vastastikune mõju kõigi ümbritseva maailma olemustega.

Alguses, töötades ainult perekonnakarmaga ja teades, et eksisteerib ka isiklik karma, nägin, et mõnikord perekarma „tammub“ nagu paigal. Töö isikliku karmaga algas ootamatult. Üks mu naistuttav külastas ekstrasensitiivi, kes hakkas jutustama lugusid tema eelmisest elust ja lubas isikliku karma ära puhastada. Mõne aja möödudes hakkas naisel halb. Et teda aidata, pidin minema tema välja sügavatesse kihtidesse, sukelduma tema eelmisse ellu ja puhastama mineviku läbi patukahetuse.

Selle mõju esimestel hetkedel vahetub inimestel tavaliselt maailma värvitaju ja tekivad väga imelikud aistingud.

„Mulle tundub, et ma ei ole olevikus,“ tunnistas naine. „Mulle tundub, et ma olen tulevikus.“

Vaatasin peentasandil tema ajas kohalolekut ja tuli välja, et tal oli õigus, kusjuures peentasandil oli tal kolm ajalist keha. Seda teemat uurides selgitasin välja, et ajapunktide nihutamine tulevikku kergendab

inimese seisundit, aga heitmine minevikku võib viia raske haigestumiseni.

Vaatasin ühe inimese välja, kes hiljuti suri – või täpsemalt, tegi enesetapu –, tema ajapunktid osutusid tagasiheidetuiks. Sel hetkel tundsin keelel mõru maitset ja kuivust suus. Juures viibinutega oli sama.

„Midagi toimub ruumiga,“ märkas üks mu sõpradest. „Kaugus hakkab muutuma, kõik nagu pulseeriks ja tuksleks.“

Vaatasin peentasandit ja nägin, et ruum nagu lõhkeks ja tunnetasin, et see on väga ohtlik, kuna ma oma rohmaka sissetungiga olin nihutanud kohalt mitte ainult aja-, vaid ka ruumistruktuurid. Edaspidi peatusin situatsiooni tasakaalustamiseks kohe, kui tundsin, et minu sissetung on ohtlik, ning kui aja ja ruumi näitajad muutusid.

Ekspirimendid ruumiga said katkestatud pärast imelikku juhtumit. Kord pärast järjekordset katset kombata ruumi struktuure ja leida mooduseid nende mõjutamiseks, tuli ootamatult info tekstiga: „Kui sa lähed sammuruumi piiri taha, universum hukkub.“ Kes selle info andis, ei suutnud ma kindlaks teha. Ma ei saanud aru, mida see „sammuruum“ tähendab ega sedagi, miks võib universum hukkuda, kuid katkestasin igaks juhuks uuringud. Haigete raviks polnud neid sel hetkel vaja.

Räägin lühidalt aja uuringutest. Aja olemuseni jõudsin välja siis, kui märkasin, et inimeste karmastruktuure diagnoosides hakkasin kiiresti vananema – ilmus palju kortse, juuksed hakkasid välja langema. Seejuures hakkasid vananema ka need, kes olid minu kõrval. Sattusin paanikasse, kuid püüdsin selgusele jõuda, milles on asi. Kuu aja pärast sai selgeks, et iga sündmus peentasandil kajastub tulevikus. See, mida ma praegu teen, tuleb kohe tulevikupeeglis nähtavale; karmakihid voolavad sujuvalt ja realiseeruvad olevikus. See, mida ma tegin minevikus, pöördub minu juurde tagasi tulevikust.

Suurem osa ravitsejaist puhastab ainult inimese keha, puhastamata tema hinge. Natuke kõrgema tasemega ravitsejad puhastavad olevikku, visates „mustuse“ tulevikku. Kui inimene ise endaga ei tööta ja ei muutu ravi käigus, ilmub see „mustus“ kunagi välja.

Et inimest puhastada, suurendasin ma karmakihtide voolamise kiirust, tõmbasin „mustuse“ tulevikust ära, et inimene puhastaks patukahetsusega oma hinge olevikus. Aga sellega samaaegselt ma kiirendasin

aega. Siis sai selgeks, et karmakihtide mehaaniline „puhtaks rohimine“ on perspektiivitu. Seega ei ole peamine mitte mehaaniline puhastamine minevikus ja tulevikus (iseegi patukahetsuse läbi), vaid inimese iseloomu ja maailmavaate muutumine.

Kui ma töötasin ajaga, jäid mu kellad 5 tunniga 4 tundi taha. Hiljem märkasid, et kõrgemate seaduste rikkumisel aeg kiireneb ja inimene vananeb rutem. Mida tugevamalt on hing Maa külge haakunud, seda kiiremini toimuvad ajaprotsessid ja siis vananemine kiireneb.

Oli huvitav visandada ajaga seotud struktuure, kus tuli välja, et kellaosutitele vastassuunas keerdunud spiraal tähendab klammerdumist. Skitseerides ajalõikude harmoniseerimise struktuuri, nägin joonist, mis meenutas arvukate katustega budausuliste templeid. Tuleb välja, et arhitektuur oma vormidega võib mõjutada aega ja ruumi.

Nüüd jõuan sellise perioodini, mil inimeste aitamiseks on minu sissetung nende ruumilis-ajalistesse struktuuridesse vältimatu. Millised väljavaated on minul selle juures ellu jääda, ma ei tea. Aeg näitab.

2. PEATÜKK

Teised maailmad

Mul on tulnud sageli kokku puutuda faktidega, mis tõestavad hauataguse maailma eksisteerimist. Mu tuttavatele ilmutasid surnud sugulased end ja hoiatasid, mis nendega võib tulevikus juhtuda. Panin tähele, et ka ennustamine kaartidega ja kohvipaksu pealt on seotud hauataguse maailmaga. Kui õppisin surnute hingedega kontakteeruma, neid välja kutsuma ja informatsiooni saama, selgus, et see info on ebatäpne. Tuli välja, et informatsioonile on piirang. Kui teadmised oleviku ja tuleviku kohta võisid kahju tuua, siis ma infot võtta ei saanud.

Seejärel nägin, et hauataguses ilmas on tulevaste laste hinged. Nad satuvad sinna enne eostamist. Pärast surma läheb ka inimese hing hauatagusesse maailma. Seejärel võib ta uuesti kehastuda Maal, kuid võib ka teistesse maailmadesse üle minna. Mida vähem teise maailma struktuur maise maailmaga sarnaneb, seda raskem on inimesel sellise hingega Maal ellu jääda, kuid seda suurem on tema vaimne potentsiaal. Reeglina pöördub hing enne eostust tagasi hauatagusesse maailma, kuid üleminek võib toimuda ka teisest, meiega vastassuunalisest maailmast. Siis tulevad inimese infostruktuurid sellesse maailma läbi tähekeskuse, meie puhul Päikese. Hauatagune maailm oleks nagu meie maailma ja sellele vastassuunalise maailma vahelüli.

Ma ei saanud kaua aru, miks hauataguses maailmas olevad hinged saavad tulevikku näha ja selle kohta infot anda. Hiljem adusin, et seal on teist laadi reaalsus. See on peenemas plaanis ja seal on teised teadvuse vormid. Peentasandil on minevik, olevik ja tulevik ühte kimpu seotud. Universum tekkis alguses kui välja eriline liik, kus minevik ja tulevik esinesid ühtse tervikuna, aeg ja ruum ei olnud diferentseeritud. Kui seejärel tulid nähtavale üha kompaktsemad välja kihid, kujunesid aeg ja ruum, viisid pidevusetud moodustised aineliste struktuuride loomise võimaluseni ning aja ja ruumi edasise arenguni. Areng on ühelt poolt potentsiaalide erinevuse suurenemine ning teiselt poolt aja ja ruumi tugevneva sõreduse tulemusel aina suurem materiaalsete vormide mitmekesisuse ühendamine algse ühtsusega.

Esimest korda nägin hauataguse maailma konstruktsiooni, kui töötasin ajaga. Saanud jälile, et inimene elab kolmes aja punktis, otsustasin vaadata, milline näen mina graafiliselt välja hauataguses ilmas. Pilt sai imelik: kolm ühesugust inimest, kes hoiavad käest kinni. Pärast dešifreerimist selgus, et need kolm on minu ajalised kestad, minu ajaline keha. Hauataguses maailmas on aja punktid kokku surutud ning aeg ja ruum näevad seal välja teistsugused. Seepärast on sealt võimalik näha, mis lähitulevikus toimub. Aga kuna tulevikusündmuste maatrikseid on palju, võivad need, kes hauataguses maailmas asuvad, prognoosides vigu teha.

Minu järgmine kokkupuude hauataguse maailmaga toimus ajal, mil ma avastasin info, et kõrgenenud seotus maisega deformeerib väljastruktuure ja viib haigusteni. Üritasin leida võimalusi selle blokeerimiseks. Ootamatult selgus, et hauataguse maailmaga kontakti võimendamine blokeerib maisega haakumist ja soodustab vaimsete struktuuride arengut. Sel hetkel kontakteerusin oma tulevaste lastega ja nad hakkasid mulle infot andma. Mulje oli imelik. Tuli suur infovoog, väljastruktuurid töötasid pingeliselt vastuvõtmise ja ümbertöötlemisega, aga teadvuses oli vaikus, mitte ühtki välgatust. Kui ma püüdsin infot teadvusse üle tuua, see sulgus. Jätsin katsed – info hakkas jälle alateadvuse tasandil tulema. Teadvus pole valmis igasugust infot vastu võtma ja et ellu jääda, lülitub sisse kaitsesüsteem.

See võimaldas mul lahti mõtestada Vana-Egiptuse kultuuri ning mõista, miks vanasti kulutati selliseid hiiglaslikke vahendeid ja titaanlikke jõupingutusi selleks, et kindlustada inimese eksisteerimine pärast surma. Tavalise loogika raames on sellest võimatu aru saada. Hauataguse maailmaga seotud kultuur oli maisest reaalsusest oluliselt kaalukam ja vaadates iidse Teeba kolossaalseid ehitisi, hakkasin aduma, et hooned Maal peavad vastama mitte keha, vaid hinge huvidele. Tuleb välja, et tsivilisatsiooni arengu esimeste etappide üheks peamiseks tingimuseks oli hauataguse maailmaga kontakteerumise vormide arendamine ja nende kinnistamine materiaalsetes sümbolites.

Iidses Indias pruugiti uimastavat soma jooki, mida veedades on nimeetatud jumalikuks; selle koostisse kuulus kärbseseene leotis. See aeglustas teadvuse tööd ja aktiveeris alateadvust. Vaimsete väljastruktuuride elavdamine avardas keha võimalusi. Ilmneb, et taimedel on hauataguse maailmaga tugevam kontakt kui loomadel; eriti eredalt väljendub see nn hallutsinogeenide puhul. Uimastavate jookide manustamine ja erinevate taimede suitsetamine paigutas selle maailma loogikaga seotud teadvuse tugipunkti ümber ühele hauataguse maailmaga seotud alateadvuse kihile. See andis teadvuse arenguks uut informatsiooni ja tõuke, see tähendab, et hallutsinogeenide võtmine oli üheks uue info saamise vahendiks, mida ammutati alateadvusest. Seejuures blokeeriti maisega haakumist loogiliste struktuuride lõhkumisega, ja see andis raviefekti. Hallutsinogeene kasutati ka budistlikes võitluskunstidega seotud koolides. Iidsed viikingid jõid enne võitlust kärbseseene leotist, et vaprust saada.

Alkohol, narkootilised ja hallutsinogeensed ained ei lõhu ainult teadvust, vaid ka keha, nende tarbimisest kujuneb harjumus ja nendest tekib sõltuvus – sellepärast olid need ravi ja maailma tunnetamise plaanis ainult tõukeks, edaspidi hakkavad arenema tehnikad: alguses teadvuse deformatsioon, aga pärast seiskamine, et aktiveerida teiste maailmadega seotud väljastruktuure.

Ilmnes üks huvipakkuv fakt: inimene pole ainult loom, vaid ka taim. Juuksed, küüned, soolte mikrofloora – see kõik elab taimeriigi seaduste järgi. Kui inimene on tugevalt mais küljes kinni ning agressiivsus laieneb peentasaditele, võivad tal juuksed välja langeda, mis blokeerib agressiooni tungimise hauatagusesse maailma.

Kord ma diagnoosisin tütarlast, kelle juuksed olid hakanud väga kiiresti välja langema. Algul avastasin tal võimsa iseenda laste hävitamise programmi, pärast jõudsin selleni, mis oli antud programmi alus – edukas töö ja karjäär olid tema jaoks palju tähtsamad kui laste sünnitamine. Sama oli olnud ka eelmistes eludes. Juuste väljalangemine blokeeris programmi tungimise hauatagusesse maailma, mis oleks võinud laste hingi kahjustada.

Huviäratav moment: nüüd sai selgeks, miks nõidu joonistati lahtiste sassis juustega. Tuleb välja, et juustel on seos nõidumisega. Kui inimese soov pääseb peentasanditele ja ulatub hauatagusesse maailma, siis selle soovi realiseerimise tõenäosus kasvab mitmekordselt. Kui inimene oma soove välja öeldes silub juukseid, saadakse sama efekt. Arusaadav, miks naised peavad kirikusse minema kaetud peaga. Naiste juuksed tugevdavad maiste soovide realiseerimise võimalust, lõhuvad energiat ja segavad vaimset meelestatust, sest kristliku egregori diapasoon sisaldab endas peale hauataguse maailma ka palju peenemaid vaimseid struktuure.

Kontakt hauataguse maailmaga tugevdab järsult praktilisi võimeid. Kõik see, mida me nimetame maagiaks ja okultismiks, on kõige sagedamini seotud just selle tasandiga. Mitte juhuslikult ei võtnud apostel Paulus isikliku selgeltnägemise võimet naiselt, kes kinnitas, et Paulus on saadetud Jumalast, s.t oma nägemuse kaudu ülistas teda. Apostli kontakt jumalikuga oli naise omast oluliselt kõrgemal tasemel ja katkestades naise kontakti hauataguse maailmaga, tühistas ta naise anded.

Kui inimene annab infot edasi ja seob selle loogilistesse struktuuridesse, tehakse seda kindla emotsionaalse-hingelise kihi raamides. Lihtsamalt öeldes, alguses me mõistame maailma emotsioonidega, aistingutega ja alles pärast mõtetega. Maailmavaateliste filosoofiliste struktuuride lähteks on emotsionaalsed-hingelised struktuurid. Need tekivad meie väljastruktuuride koostoimes reaalsuse erinevate kihtidega. Hauatagune maailm on oma struktuurilt maisega lähedasem. On ka teised maailmad ja reaalsused, kus on vähem ainelist ja rohkem hingelist.

Hauataguse maailmaga kontakti tugevnemine sünnitas paganluse. Kontakt teiste, rohkem vaimsete kihtidega, sünnitas kristluse. Mis tahes religiooni elujõulisus ja perspektiivid määras kindla vaimse tasandi saavutamine. Mida rohkem teisi maailmu on haaratud, seda kõrgem peab olema neid ühendava vaimse tase.